

ONDŘEJ SYNEK

popáté mistrem Evropy

Hvězdička jménem

Fišerová

Když devatenáctiletá vodní slalomářka Tereza Fišerová stála začátkem června na mistrovství Evropy v Tacenu na stupních vítězů, nechápala, jak mohla v kanoistickém finále dojet na druhém místě. „Medaili jsem samozřejmě nečekala, jen jsem si moc přála probojovat se do elitní desítky. Byl to úžasný pocit. Navíc jsem se totiž musela po chybě u druhé branky vracet. Věděla jsem, že na přední pozici už nemám, a závod jsem si chtěla jen užít,“ přiznala vycházející hvězdička v tradičním a historicky tolik úspěšném českém sportu.

Od jedenácti let byl její nejoblíbenější disciplínou kajak a hned ve svém prvním juniorském roce patřila do reprezentačního týmu na evropském i světovém šampionátu. Poslední tři roky se věnuje i kánoi a v poslední době s Jakubem Jánem zkouší i kanoistický mix.

Prvního velkého úspěchu na mezinárodní scéně se dočkala loni, kdy se jí po třetím místě na juniorském mistrovství Evropy podařilo vybojovat zlatou medaili na světovém šampionátu. „Tyto úspěchy rozhodly o tom, že místo kajaku budu věnovat maximální pozornost kánoi. Tato disciplína bude v Tokiu poprvé zařazena do programu olympijských her a účast na této největší akci sportovců by byla splněním

mého životního snu. Na kajaku se však připravuji celou zimu, protože pro kánoi je to velice užitečné, pomáhá mi to,“ prozrazuje po získaných zkušenostech.

Letos na jaře pokračovala na úspěšné cestě i v kategorii žen. Nejprve si vítězstvím ve třech nominačních závodech zajistila v kategorii C1 místo v tříčlenném reprezentačním týmu, čímž se jí otevřely dveře k účasti na všech letošních akcích, včetně mistrovství světa. Potom se dočkala už zmíněného triumfu na mistrovství Evropy a znovu na sebe upozornila čtvrtým místem v závodě Světového poháru v pražské Troji.

„Do každého závodu jdu se záměrem udělat všechno pro co nejlepší výkon a tím

i výsledek, s kterým bych byla spokojena. Prvním přáním je postup do finále, ale nikdy se nechci stresovat myšlenkami dosáhnout za každou cenu předního umístění, netají svoji filozofii.

Program na letní měsíce má velice bohatý. Po dalších dvou červnových závodech Světového poháru ji koncem července čeká mistrovství světa do 23 let, znovu Světové poháry a v září vrchol sezony – mistrovství světa ve Francii. „Když k tomu připočtu dvě soustředění, tak je toho opravdu docela dost. Hlavně však, že si po maturitě takhle užívám,“ říká s úsměvem.

Přítom zkouškou dospělosti její studium nekončí, další období nad knížkami a skripty ji čeká po přijetí na ČVUT, obor pozemní stavitelství. „Před maturitou jsem se učila i na sportovních soustředěních, což možná bude pokračovat. S vysvědčením jsem byla spokojena, jen známka z češtiny mně chválu nepřinesla. S jazyky si moc nerozumím, jsem spíš počítačový typ. Studium na vysoké škole bude něco jiného, třeba i hodně náročného, ale snad to v kombinaci se slalomem zase zvládnou,“ dodává Tereza.

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

Narozena: 23. 2. 1998
Sport/disciplína: vodní slalom/ kánoe, debilkánoe mix, kajak
Trenér: Lukáš Kubričan
Oddíl: Dukla Brandýs

Nejlepší výsledky:

- 2. místo ME 2017 Tacen
- 1. místo MSJ 2016 Krakov
- 3. místo MEJ 2016 Solkan

ročník 12 / číslo 2 / 2017

Vydavatel
Armádní sportovní centrum DUKLA
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
IČO: 60162694
www.duklasport.cz
www.facebook.com/AscDukla

Adresa redakce
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
Telefon: 973 203 840
Fax: 973 203 913
E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor
plk. Jaroslav Přiščák
Telefon: 973 203 801
E-mail: priscakj@seznam.cz

Zástupce šéfredaktora
Ivana Roháčková
Telefon: 724 520 524
E-mail: rohi@seznam.cz

Redakční rada
Karel Felt
Jaroslav Pešta
Ivana Roháčková
Pavel Nekola

Grafická úprava, zlom a korekce fotografií
Andrea Belohlávková (OPP VHÚ)

Jazyková úprava
Kateřina Stupková

Tisková příprava a tisk
Profi-tisk group s.r.o.

Evidenční číslo: MK ČR E 18249
ISSN 2336-873X

Číslo 2 / 2017 vyšlo: 10. 7. 2017

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje ASC DUKLA
Publikované materiály nelze rozšiřovat
bez souhlasu vydavatele
Redakci nevyžádané materiály
se nevracejí
NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Jak těžké a odpovědné to měl Ondra Synek na evropském šampionátu v Račicích, to ví jenom on sám. Silně emotivní bylo po jeho úspěchu roztomilé hledání dětí před zraky tisíců diváků tleskajících na tribunách, následované slzami radosti a štěstím dcerky Alice a synka Matyáše.

Dukla jede, stále má páru. Martina Fuksu pořád baví vítězit v závodech Světového poháru. Petr Kopfstein se poprvé umístil na pódiu mezi prvními třemi v závodě Red Bull Air Race World Championship. Tomáš Staněk vrhnul famózních 22,01 m v kouli. Maturantka Tereza Fišerová uspěla v závodě mistrovství Evropy seniorů na divoké vodě. Házenkáři Dukly Praha jsou mistři republiky. Volejbalisté Dukly Liberec jsou bronzoví. Cyklisté Dukly Brno oslavili šedesátku. A letošní Memoriál Josefa Odložila se, podle mého skromného názoru, opravdu povedl.

Přeji našim dukláckým sportovcům, ať se jim v letní sezoně daří co nejlépe, a vám, našim příznivcům, hezkou odpočinkovou dovolenou.

J. Přiščák
Jaroslav Přiščák

Obsah

- 2 Oštěpařská show na Julisce
- 4 Před londýnským šampionátem
- 6 Evropa v Račicích: Král Synek, lehký bronz
- 8 Všichni čekali, že dojezu pro zlato
- 10 Výlov ze Sávy
- 12 Trať znám poslepu, ale oči jsou klíčové
- 14 Po hodech na Pražských schodech přišel půst ve Vysočina Areně
- 16 Svoboda i Kuř opět mezi elitou
- 18 Tři svěťáky, dvanáct medailí
- 20 Brněnská Dukla oslavila šedesátku
- 22 Závodili na Dálném východě
- 23 Jubilanti armádního sportu
- 24 Ester podruhé Královnou bílé stopy
- 26 Příslušnost k evropské i světové elitě nemusí Dukla nikomu zvlášť dokazovat
- 27 Liberečtí volejbalisté oslavili bronz a staví tým žen
- 28 Vysněný titul, Dukla je opět házenkářskou jedničkou
- 30 Ze sociálních sítí
- 32 Termínovka
- 32 Medaile, rekordy a tituly

Oštěpařská show na Julisce

Nejprve se na trávník Julisky snesli elitní parašutisté, pak už vzduchem svištěla náčiní českých oštěpařských hvězd. Parádní podívanou na ploše stadiónu i nad ní přinesl čtyřladvacátý ročník Memoriálu Josefa Odložila.

Ozdobou byli vedle hlavního memoriálového závodu na 1500 metrů právě oba oštěpy. Vítěz loňské Diamantové ligy Jakub Vadlejš potvrdil špičkovou, a především stabilní formu výkonem 87,21 m.

„Spokojený jsem byl strašně moc, je vidět, že příprava proběhla skvěle. Samozřejmě, kdybych si zlepšil osobáček (88,02 m), aspoň o centimetr, tak by mi to nevadilo, ale i za takový výkon jsem byl hrozně rád. Vždyť vloni by 87 metrů bylo mým osobním rekordem,“ připomínal svůj progres svěřenec Jana Železného, který na svém domácím stadiónu nikdy tak daleko nehodil. „Měl jsem na Julisce hozeno nejvíc 82 metrů, tak jsem si tu udělal takový Dukla osobák,“ usmíval se.

Důvod k úsměvu měla i dvojnásobná olympijská vítězka Barbora Špotáková. Sice si neposunula sezónní maximum, ale výkonem 62,88 m v kvalitní konkurenci vyhrála, když předvedla vyrovnanou sérii s pěti výkony za 60 a půl metru.

„Stabilita je fajn. Každou sezonu jsem se postupně zlepšovala a i teď se cítím líp, jak je teplo,“ libovala si svěřenkyň Rudolfa Černého, které na Julisce fandil i přítel Lukáš a čtyřletý syn Janek. Jen 64 centimetrů k výkonu světové rekordmanky chybělo čtvrté Nikole Ogrodníkové, již osobní maximum 62,24 m zajistilo start na mistrovství světa v Londýně.

Jakub Holuša doběhl čtvrtý, ale hrál ho čas 3:34,96 znamenající limit pro mistrovství světa v Londýně. „Víc jsem nemohl chtít. Věděl jsem, že musím začít rychle, abych si vytvořil dobrou pozici, pak jsem na to trochu doplatil,“ líčil bývalý halový mistr Evropy. Vítězství obhájil Alsadik Michúz z Bahrajnu, když zaběhl nejrychlejší čas v historii mítinku 3:32,32.

Koulař Tomáš Staněk dva dny po svém národním rekordu v německém Schönebecku 22,01 m takové vzdálenosti neatakoval, s výkonem 20,98 m z poslední série si ale připsal prvenství. Mezi české vítěze mítinku se zařadil i tyčkař Jan Kudlička, jenž sezonu zahájil výkonem 570 cm. Přemožitele na čtvrtce našel dvojnásobný halový mistr světa Pavel Maslák, po příliš rychlé úvodní dvoustovce se přes něj v závěru dostal Slovinec Luka Janežič.

Text: Michal Osoba (Právo)

Foto: Ivana Roháčková

Barbora Špotáková

Jakub Vadlejš

Jan Kudlička

Ladislav Prášil

Tomáš Staněk

Jakub Holuša

Ředitel MSC DUKLA plk. Jaroslav Prišćák, Pavel Maslák a náčelník GŠ generál Josef Bečvář

Žákyně Dukly Praha

ONLINESYSTEM
JOSEF ODLOŽIL
MEMORIAL

Před londýnským šampionátem

Staněk uzmul rekord

Třiceti let se český koulařský rekord Remigia Machury nedožil, v německém Schönebecku si ho přivlastnil Tomáš Staněk. Svěženec Petra Stehlíka předvedl fantastický pokus, po němž koule dopadla až na 22,01 m. Osm centimetrů za rekord Remigia Machury z roku 1987.

„Úplně si ten pokus nepamatuju. Ale dobře jsem se nahopl do levé nohy, nebyl jsem úplně rychlý, spíš uvolněnější. Asi mi pomohlo soustředění v Jablonci před závody, ani jsem po něm nečekal takový výkon, tak jsem zbytečně neplašil,“ líčil stříbrný medailista z letošního halového mistrovství Evropy.

Jeho předchozí osobní rekord z Olomouce měl hodnotu 21,46 m, ale na národní maximum pomyslel už delší dobu. „Spíš jsem tomu věřil letos v hale, venku jsem se často zranil, tak jsem tolik nedoufal. Metry jsou to obrovské, z českých rekordů byl jeden z nejkvalitnějších,“ věděl Staněk.

Maslák zrychlil

Jeho hlavní specializací je čtvrtka, na níž v hale získává světové i evropské tituly. Když se ale Pavel Maslák rozhodl při mistrovství republiky v Třinci ozkoušet rychlostní formu, byl z toho národní rekord! Vlastní čtyři roky starý výkon na 200 m zlepšil o tři setiny na 20,46 s. A to si o den dříve posunul osobní rekord na stovce na 10,30 s a bral republikové stříbro.

„Právě podle té stovky jsem si věřil ještě na lepší čas na dvoustovce. Ale trochu přestal foukat vítr, ve finále jsme měli jen 0,3 do zad, navíc mi přišlo, že v zatáčce foukalo proti. A taky jsem to trochu přepálil, první stovka byla o něco rychlejší, než měla být, a ke konci mi docházely síly,“ ohodnotil svůj rekordní běh svěženec Dalibora Kupky, jenž pomyslel i na výkon pod 20,40 s. „Mám rychlostní formu jako kdysi. Když to vyběhám a budu mít dobré podmínky na čtvrtku, mělo by to být také kolem národního rekordu,“ věří.

Odolný Vadlejch

Tři závody během týdne? Pro oštěpaře Jakuba Vadlejcha žádný problém. V pondělí 5. června na Julisce vyhrál výkonem 87,21 m, ve čtvrtek na Diamantové lize v Římě byl čtvrtý za 86,37 m a spěchal do Třince, kde v neděli vyhrál mistrovství republiky výkonem 87,07 m.

„Myslel jsem, že budu unavenější. Nevím, jak moje tělo pracuje, ale zjevně dobře,“ usmíval se. „V Třinci to bylo jen o jednom hodu, ale s tím výkonem nemůžu být nespokojený,“ věděl Vadlejch a chystal se na krátký odpočinek na své šumavské chalupě. Po něm se při mistrovství Evropy družstev v Lille opět zlepšil až na 87,95 m, sedm centimetrů za svůj osobní rekord.

Ve svých prvních závodech po návratu z afrického soustředění tak překonal 86 metrů, čímž se nikdo jiný ze světové špičky nemůže chlubit. „Je to určitě lepší, než kdybych hodil tolik jen jednou. Určitě platí, že když naházíte víc závodů za 87 metrů, tak je pak větší šance, že můžete hodit 88 nebo i dál,“ věří Vadlejch.

Zlepšení Špotákové

Domácích titulů už má po šampionátu v Třinci tučet, letošní maximum si vylepšila na 64,09 m. „Takže oba cíle splněny,“ libovala si oštěpařská světová rekordmanka Barbora Špotáková, která se tak drží svého plánu postupně se zlepšovat.

„Přitom jsem se v Třinci necítila nejlíp, nohy mi neběžely, byla jsem pomalá a trochu mě tahal sval. Za těchto okolností jsem byla maximálně spokojená,“ okomentovala své vystoupení, při němž zaznamenala nejdelší pokus až v poslední sérii. „Potvrdilo se, že jsem starší a déle se rozjždím. Trvalo mi, než jsem se probrala,“ líčila na třineckém stadionu.

„Minule mi tam šampionát propršel. Teď jsem sem přijela vláčkem, měli jsme hezké bydlení, počasí vyšlo krásně, diváci i stadión na jedničku. Tak jsem si vylepšila obrázek o Třinci,“ usmívala se Špotáková, která pak ve francouzském Lille poprvé v sezoně hodila za 65 metrů (65,14 m).

Hejnová uzavřela kruh

K trenérce, pod jejímž vedením začínala, se vrátila dvojnásobná mistryně světa na čtvrtce překážek Zuzana Hejnová. Po rozchodu s koučem Falkem Balzerem, pod nímž se stala halovou vicemistryní Evropy na čtvrtce, atletka pražské Dukly zamířila k jablonecké trenérce Daně Jandové.

„Musím natrénovat více speciální vytrvalosti, protože jsme se věnovali kvalitě a rychlosti a ten konec mi na čtvrtce chybí. Přitom jsem stavěla na tom, že jsem spíše vytrvalostní typ,“ líčila Hejnová, která se s Jandovou střídavě připravuje v Praze a v Jablonci.

Komplikací v cestě za postupným zlepšováním překážkářských časů je bolest v oblasti achillovky, s níž Hejnová v posledních letech s přestávkami bojuje. „Je to pořád stejné. V závodech to nevnímám, při tréninku nohu cítím, ale to je asi už i roky, co běhám. Obden chodím k fyzioterapeutům, zkouším masti, oleje i bylinky, pořád se o nohu starám,“ hlásila Hejnová, která raději vynechala mistrovství Evropy družstev ve francouzském Lille.

Evropa v Račicích: Král Synek, lehký bronz

Veslař Ondřej Synek se dočkal velkého titulu před domácím publikem. Na mistrovství Evropy v Račicích suverénně zvládl roli tváře šampionátu, tlak a očekávání publika a získal své páté evropské zlato. K úspěchu české výpravy přispěl i lehký noncox Jan Hájek, Jan Vetešník, Jiří Kopáč a Milan Viktora, který vybojoval bronz.

Mistr Evropy Ondřej Synek před plnou tribunou v Račicích

Bronzová čtyřka bez kormidelníka lehkých vah ve složení Jan Hájek, Milan Viktora, Jan Vetešník a Jiří Kopáč

Ondřej Synek

Čtyřka bez kormidelníka lehkých vah

Dvojka bez kormidelníka Lukáš Helešic a Jakub Podrazil

Byl kluk z plakátu, všichni od něj čekali zlato. A Ondřej Synek to zvládl.

„Já jsem to asi nedával moc najevo, ale byl jsem z toho docela nervózní. Všichni to na mě v uvozovkách házeli, byl jsem i tvář šampionátu,“ líčil Synek. „Všichni čekali, že dojedu pro zlato, docela jsem tomu podlehl. Naštěstí to dobře dopadlo.“

Navzdory pochybám to na dráze račického kanálu vypadalo jako královská jízda. Synek se dostal do tempa už v rozjízdce, v které si pohrál s mladým německým soupeřem Tímem Ole Naskem.

Vítěz mládežnické olympiády, juniorský mistr světa a dvojnásobný světový šampion do 23 let poznal své limity.

„Němec jel, jak jsem čekal. Ze začátku rychle. A pak to pochopil...“ usmál se Synek.

Podobný příběh přineslo semifinále a ve finále došlo k očekávanému souboji mezi Synkem a Chorvatem Damirem Martinem. Ten se vloni dostal mezi absolutní špičku, vyhrál mistrovství Evropy v Brandenburgu a Synka porazil i na olympiádě v Rio, kde jen kvůli cílové fotografii prohrál s Novozélandanem Mahé Drysdalem.

„Přidal se k nám s Drysdalem, jsem za to rád, těším se na to. Uvidíme, jak to dopadne. Samozřejmě bych byl radši, kdyby to šlo úplně lehce, ale ono to nepůjde,“ usmíval se Synek před závodem.

V boji o zlato Synek nezakolísal, v klidu si budoval náskok a posledních sto metrů už plul v bouřlivém jásotu zaplněných tribun.

„Hodně jsem to vnímal a bylo to pro mě emotivní. Už jsem tušil, že vyhraju, ještě jsem nějakou sílu měl, věděl jsem, že Chorvat moc nezrychluje. To jsem si opravdu užíval,“ vzpomínal Synek.

Zlato hrdiny šampionátu nezůstalo osamocené

Z dalších lodí Dukly medaili vybojovala také lehká čtyřka bez kormidelníka. Na startu bylo jenom pět posádek, takže Jan Hájek, Jan Vetešník, Jiří Kopáč a Milan Viktora nejdřív startovali v exhibičním závodě, v němž skončili třetí. A stejné místo uhájili i v ostrém finále.

„Připravili jsme se na závod, o kterém jsme věděli, že bude těžký, a zkusili jsme ze sebe vydat maximum, což se povedlo,“ pochvaloval si Jiří Kopáč, který spolu

s Janem Vetešníkem zbyl z loňské olympijské posádky.

Na hrách v Tokiu však už lehký noncox v programu není, nahradil ho lehký dvojskif. „Ještě více nás to stmelí. Co bude dál, se uvidí. Myslím, že jsme šéftrenéroví trochu zamotali hlavu. Chtěli bychom na čemkoli pokračovat dál,“ plánuje Kopáč.

Posádka lehkého dvojskifu Jiří Šimánek, Miroslav Vraštíl nezopakovala druhé místo ze Světového poháru v Bělehradě a do finále se nedostala. B finále vyhrála.

„V semifinále jsme asi moc chtěli, musíme se tyhle jízdy taky naučit,“ hodnotil Vraštíl.

Dvojka bez potřebí čtvrtá

Do finále se naopak dostala dvojka bez kormidelníka Jakub Podrazil, Lukáš Helešic, která ve finále evropského šampionátu potřetí za sebou skončila čtvrtá.

„Je to trošku bramborový hattrick, co si budeme povídat,“ litoval Podrazil. „Úroveň mistrovství Evropy se ale každým rokem zvedá. Při dnešní kvalitě dvojek je to docela dobrý úspěch. Když to budeme držet dále a čtvrté místo bude i na mistrovství světa, tak budeme spokojeni.“

Text: Martin Hašek (Sport)
Foto: Ivana Roháčková

Všichni čekali, že dojedu pro zlato

Po bolavé olympijské sezoně se vrátil na vítěznou vlnu. Skifář Ondřej Synek na mistrovství Evropy v Račicích ustál tlak spojený s pozicí hrdiny šampionátu. Především kvůli němu zaplnilo Labe arénu během mistrovství Evropy deset tisíc diváků. A Synek je nezklamal. Do sbírky svých titulů přidal jeden z nejmilejších.

Máte už čtyři tituly světového šampiona, tři olympijské medaile a tohle je váš pátý titul mistra Evropy, kam ho řadíte?

Z evropských ho řadím určitě nejvýš. Mistrovství světa to není, ale vyrovnalo se to tomu tou atmosférou. Bylo to úplně úžasné, lidí spousta, dnes, včera i v pátek pěkně fandili. Všem díky, užívám si to, je to super.

Vnímal jste povzbuzování diváků v posledních fázích závodu?

Hodně jsem to vnímal a bylo to pro mě emotivní. Už jsem tušil, že vyhraju, ještě jsem nějakou sílu měl, věděl jsem, že Chorvat moc nezrychluje. To jsem si opravdu užíval. Tribuna narvaná, ještě mobilní vedle a pak ještě další. Přejde mi, že je tady větší atmosféra než na lecjakém mistrovství světa. Třeba na olympiádě byla spousta diváků, ale domácí atmosféra je prostě nepřekonatelná. Pro každého ze závodníků, kteří to zazili, ať už v jakémkoli sportu, je to nejvíce.

Chorvat Damir Martin je známý kvalitním finišem, byl jste si i tak jistý, že vás soupeř v závěru neohrozí?

Jo. Viděl jsem během závodu z Martinova projevu, že tam za mnou jen tak visí. Náskok byl velký, čtyři vteřiny z pěti set metrů už nestáhnete. Věděl jsem, že vyhraju, a cítil jsem se dobře. Věřil jsem tomu od začátku. Říkal jsem si, že první kilák pojedou rychle a zkusím všem ujet. Věděl jsem, že kluci včera závodili naplno, měli za sebou těžká semifinále. Chtěl jsem je zlomit hned ze začátku, což se povedlo, a už to tak vydrželo.

Nejste trochu překvapení, s jakou převahou jste v Račicích zvítězil?

Loni jsem nevyhrál žádný závod, byl jsem vždycky druhý nebo třetí. Dnes první závod a hned vítězství. Byl jsem předtím trochu nervózní, protože jsem nevěděl, jak na tom budu, žádný velký závod jsem nejel.

Doufal jsem, že mám dobře natrénováno, v zimě jsem normálně trénoval a teď se to potvrdilo.

Bylo pro vás těžké se vyrovnat s očekáváním publika?

Já jsem to asi nedával moc najevo, ale byl jsem z toho docela nervózní. Všichni to na mě v uvozovkách házeli, byl jsem i tvář šampionátu, takže jsem poslední měsíc lítal po různých akcích, focení, filmování, rozhovory, natáčení upoutávek... To mně trochu bralo sílu, na druhou stranu jsem věděl, že to je pro dobrou věc, že se veslování rozšíří mezi lidi a že se přijdou podívat na super závody. Díkybohu vyšlo počasí i všechno ostatní.

Cítil jste, že po vás všichni chtějí, abyste vyhrál?

Dneska tu byla spousta lidí, byl jsem docela vynervovaný. Všichni čekali, že dojedu pro zlato, byl jsem z toho nervózní a docela jsem tomu podlehl. Naštěstí to dobře dopadlo. Byl to velký tlak. I když jsem si říkal, že si to nepřipouštím, bylo to náročné.

Jak se vám líbila oslava s vašimi dětmi Matyášem a Alicí, které jste po vyhlášení, už se zlatou medailí na krku, přizval k focení se soupeři?

Ještě se na mě nikdy nebyly podívat. Já jsem takovej nervóza, nevozím rodinu na závody. Byly už včera. Byla možnost je tam vzít, myslím, že se jim to i líbilo. Mates byl nadšenější, Alča trochu ze začátku brečela, protože je to holka, pak už si to taky užívala, dostala kytku, takže super.

Jak vznikl nápad s tričky, která měli vaši potomci na sobě. Stálo na nich: „TÁTO, DO TOHO“

(úsměv) To jim nechala udělat babička. Bylo to vtipný, i jim to slušelo.

Věříte, že se v budoucnu do Račic vrátí i světový šampionát?

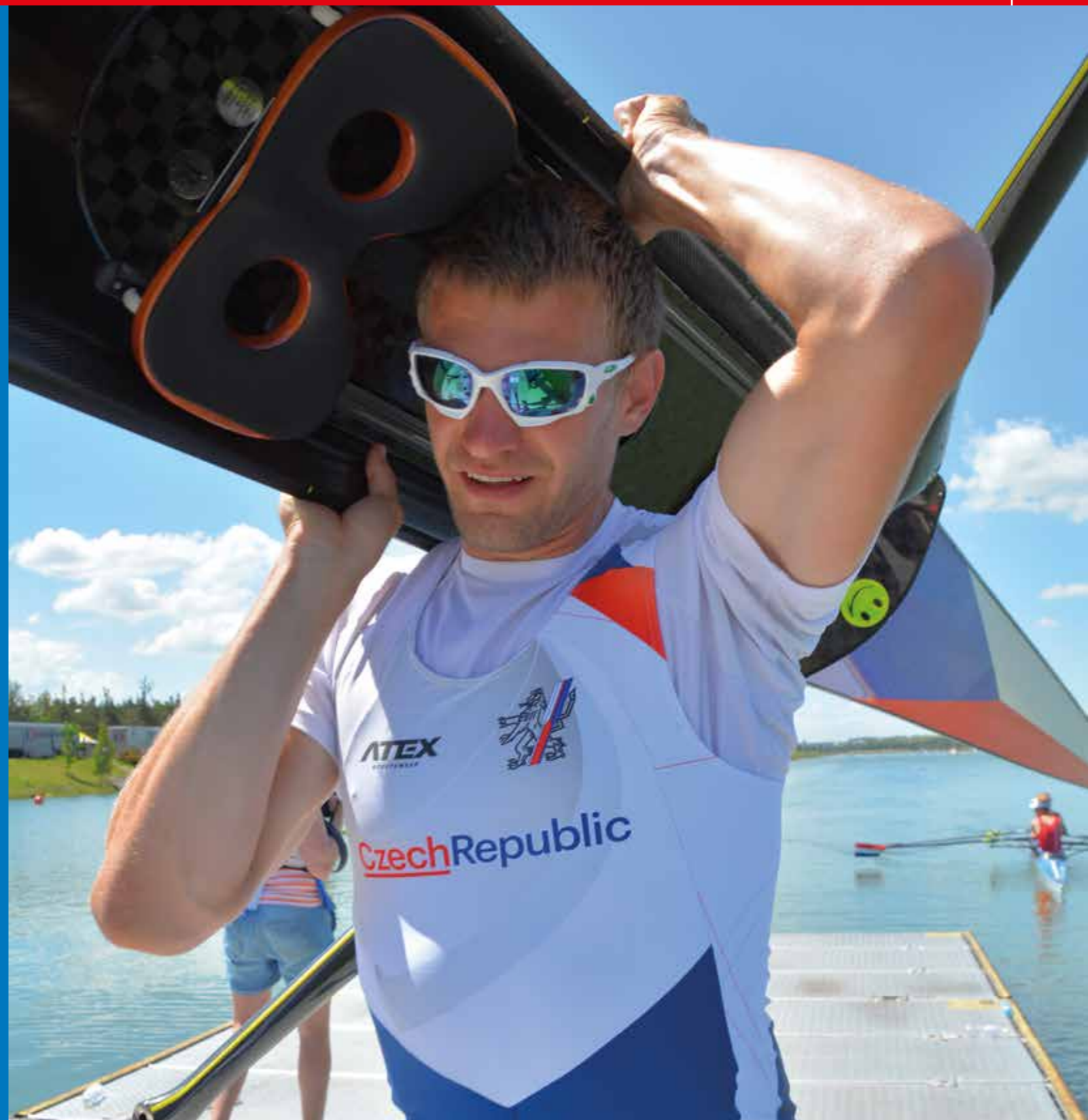
Doufám, že to tak i někdy dopadne. Po olympiádě v Tokiu bych byl rád, kdybychom kandidovali na mistrovství světa. Určitě bych to podpořil, protože tohle je fakt skvělý areál. Když vyjde počasí a není nějaký harakiri, protože tady taky umí fouknout, tak je to tady úplně úžasný. Všem soupeřům se to hrozně líbí, diváci úžasní, jídlo všem chutnalo, takže vynikající.

Závodil byste tam i vy?

(úsměv) Pokud to nebude 2030, možná třeba jo, kdyby to bylo ten rok po tom, nebo ten další. Ale to je hrozně daleko, myslím, že teď je cíl dokončit tuhle sezonu. Musíme krok po kroku. Bude mi letos pětáctičet a vrcholový sport je hodně těžký, každý rok je to těžší a těžší...]

Text: Martin Hašek (Sport)

Foto: Ivana Roháčková

Výlov ze Sávy

Slalomový kanál ve slovinském Tacenu na řece Sávě není mezi řadou vodních slalomářů příliš oblíben kvůli často se měnící vodě, po evropském šampionátu má ale hned několik českých závodníků medailový důvod ho vzít na milost. Vedle bronzového kajakáře Jiřího Prskavce se radovali z cenného kovu v individuálních kategoriích zástupci brandýské Dukly, stříbrná kanoistka Tereza Fišerová a bronzová debkanoé Jonáš Kašpar, Marek Šindler. Další medaile přibýly v hlídkách.

Trochu symbolicky tak zazářili zástupci kategorií, které se prošťidají na olympiádě. Zatímco debkanoisté už v Tokiu nepojedou, nově budou bojovat o medaile kanoistky. A mezi nimi možná i nyní devatenáctiletá Fišerová.

Zdolala nástrahy

Zdáleka není kanoistickou specialistkou, vždyť v domácí kvalifikaci si zazávodila i mezi kajakářkami a v obnovené kategorii mixů spolu s Jakubem Jáně. „Kánoi jsem dřív takový význam nepřikládala, v srdci jsem měla i kajak. Ale postupně mě začala víc bavit, a když se k tomu přidala olympiáda, už ji stavím možná i výš než kajak,“ připouští Fišerová.

Její cesta za tacenským stříbrem měla mnohem víc nástrah než jen peřeje na řece Sávě. Po domácí kvalifikaci se musela vypořádat s maturitou, která ji ale spíše odvedla od sportovního stresu. „Říká se, že když se nervy upnou na maturitu, člověk pak na závodě nemyslí,“ říká. Jako spíše matematicky

a technický typ teď bude zkoušet kombinovat sport se studiem ČVUT, obor pozemní stavitelství.

Přímo během šampionátu v Tacenu jí pak po závodě hlídek neznámý lapka odcizil pádlo. Ale Fišerová se rozhodit nenechala, dál předváděla jízdy s minimem chyb. „Jak tam byla těžká voda, mám výhodu, že se nebojím válců. Je mi to v podstatě jedno, prostě pádnu rychle a proletím je,“ popisovala devatenáctiletá slalomářka, která po přestupu do Dukly trénuje pod vedením Lukáše Kubříčana.

Náplast na Rio

Kašpar se Šindlerem v Tacenu získali svou první velkou medaili mezi seniory, byť k ní měli tak blízko už vloni na olympiádě v Riu...

Po semifinále mistrovství Evropy jim patřilo třetí místo a na startu byli už jen favorizování Němci Robert Behling s Thomasem Beckerem, vítězové semifinále. „A parchantí jeli dobře,“ usmíval se po závodě Kašpar.

Tereza Fišerová

Jonáš Kašpar a Marek Šindler

„Když jsem viděl první půlku jejich jízdy, přestával jsem věřit, naštěstí jim to nevydrželo. Ale byl jsem na infarkt,“ přitakával Šindler po jízdě Němců, kteří se po dvou dotcích branky propadli až na osmé místo.

V ten moment bylo jasné, že sobotní české medailové odpoledne v Tacenu pokračuje. Po Prskavcovi a Fišerové medaile cinkla i ve třetí kategorii.

„Když jsme šli na start, Jiří nám říkal, že už zbývá jen jeden kov. To trochu navrtá

v hlavě, ale nakonec se nám povedla dobrá jízda,“ těšilo Šindlera s bronzem na krku, ale spoň částečnou náplastí za nešťastné Rio.

„Olympiáda byl silný zážitek, jaký člověk nedostane z hlavy,“ líčil Kašpar. „Bylo pro nás neuvěřitelné tam jednat být a pak ty emoce v samotném závodě. To je zážitek, který se ukládá, nejde vytěsnit. S tím se prostě musíte naučit žít,“ pravil smířeně. Parádni jarní formu svěřenci Ondřeje Štěpánka potvrdili pak i v polovině června při Světovém poháru v Troji, který suverénně ovládli.

Príval kovů z hlídek

Medailovou sbírku z Tacenu doplňovala kategorie hlídek. K vítězným kajakářům se přidaly bronzové kanoistky, kde spolu s Fišerovou a juniorkou Evou Říhovou jela další slalomářka Dukly Monika Jančová, která později brala individuální bronz na Světovém poháru v Praze.

Třetí v Tacenu byli rovněž debkanoisté, posádky Dukly Kašpar–Šindler a Ondřej Karlovský – Jakub Jáně doplňovala dvojice Tomáš Koplík – Jakub Vrzáň. Bez medaile v hlídkách a už v kvalifikaci individuálního závodu skončila devětačtyřicetiletá legenda Štěpánka Hilgertová, která se do nominace dostala místo ze studijních důvodů absentující Karolíny Galuškové.

Text: Michal Osoba (Právo)

Foto: Ivana Roháčková

Bronzový český tým 3x C2 mužů na ME vodních slalomářů v Tacenu

Český tým žen C1 – Eva Říhová, Monika Jančová a Tereza Fišerová

Všichni debkanoisté ze soutěže týmů na ME ve vodním slalomu Tacenu 2017

Trat' znám poslepu, ale oči jsou klíčové

Vystudoval matematické metody na VŠE a měl vlastní firmu, jenže už během studií Petr Kopfstein propadl svému dětskému snu, akrobatickému létání. Dnes je jedním z nejlepších pilotů na světě, létá v sérii Red Bull Air Race, kde se v posledním závodě poprvé probojoval na pódium, skončil druhý.

„Na oslavy nezbylo moc času, protože už se připravujeme na další závod, který bude tentokrát v Budapešti. Ale to umístění nás hodně potěšilo a snažili jsme se si ho užít aspoň na místě. Seriál je v plném proudu, tak nebylo moc času. Už jedeme dál,“ říká Petr Kopfstein.

Vaše výsledky jdou velmi rychle nahoru. Nejdřív jste se poprvé dostal mezi nejlepší osmičku, teď dokonce na stupně vítězů. Co se změnilo ve vás, na letadle či v týmu?

Pracujeme na tom, abychom nestagnovali. Investovali jsme hodně času a úsilí do zlepšení letadla i do pilotážních schopností. Snažím se létat co nejvíce a hovořit s týmovým inženýrem, jakou linii zvolit. Hodně létám na simulátoru, abychom znali nejlepší strategie.

Řeší se hodně věcí, ale roli hraje i zkušenost. Byli jsme nováčci, měli spoustu starostí, abychom nastavili tým správně. Po ostatních členech týmu jsem kontroloval, jestli je všechno v pořádku. Teď už

máme perfektní chemii. Věříme si, víme přesně, jaké jsou naše úkoly. Nejde říct jednu věc. Je to obecná zkušenost týmu, která se zvyšuje.

Dají se takové výkony udržet, nebo je to strop týmu?

Teď přichází ta těžká fáze, bude náročná úroveň udržet, ale dáme do toho všechno. Čtvrté místo v celkovém pořadí je fantastický výsledek. Pokud by to tak bylo na konci sezony, byl by to fenomenální úspěch, ale obávám se, že pravděpodobnost, že tam zůstaneme, je malá. Ale uděláme pro to maximum.

Jednotlivý výsledek se vám může povést, ale pokud jde o celkové pořadí, před začátkem sezony jsme si mysleli, že bychom mohli být mezi 8. až 10. místem. Teď vidím, že bychom chtěli končit na šestém

U pilotů je často vidět, jak si let 'zkouší' rukama. Je to velká pomoc?

To se používá na akrobatické sestavy, kde máte tajnou sestavu, kterou jste nikdy neletěl. Ta je seskládána z velmi těžkých prvků. Vy to letíte poprvé a musíte to zvládnout napoprvé co nejlépe, i když jste to předtím nikdy nezkoušel. Je to hodně o zkušenosti a o tom, jak si dovedete sestavu představit.

Rychlostní létání je něco trochu jiného. Tam pomáhá hlavně simulátor, kde si nasmulujeme podmínky, které jsou možné. Máme tam veškeré objekty – i podlétání mostu. I model letadla je velmi věrný. Můžete si vyzkoušet všechny možné druhy průletů, kde lze případně s letadlem novově přistát a tak dále.

To vlastně musíte trat' znát doslova 'poslepu'. Zkusil jste to někdy?

(směje se) To bych se určitě netrefil ani do první branky, protože oči jsou klíčové. Ale pokud je zavřu a představím si trat', pamatuju si sebemenší nuance – co v které brance udělat, kde přitlačit, kde musí být pohyb plynulý, kde zrychlit... Ale bez očí to nejde, to je hlavní senzor těla. Ale určitě trat' známe dokonale.

Air Race se srovnává s F1. Je tam i podobná rivalita mezi piloty?

Rivalita je obrovská, ale ne taková, jaká by připomínala vztah Rosberg-Hamilton. Ale týmy si nedarují absolutně nic. Myslím, že se všemi jsem zadobře a jsme kamarádi, ale když se začne závodit, nedarujeme si ani tisícinu.

Týmy se neradí, nekomunikují o strategiích, každý si hlídá svá tajemství, členové

týmu mají podepsané smlouvy o mlčenlivosti. Konkurence je velká, nikdo nechce prohrávat. Je to o získávání sponzorů, posouvání se dopředu... Nikdo rozhodně nikomu nedaruje ani výhru, ani žádnou radu.

Nic si nedarujete, přitom po Martinovi Šonkovi máte letadlo. To vám prodal stroj a nic vám k němu neřekl?

(směje se) Ale to bylo výhodné pro nás oba. On potřeboval letadlo prodat, já koupit. Jsem rád, že jsme se dohodli, ale byla to obchodní transakce.

Letadlo jste nechal kompletně přemalovat a jeho design přitahuje pozornost, čím je inspirován?

Mohl by připomínat sponzora, což je společnost Red Bull Ring. Naším sponzorem je přímo bývalý A1 Ring v Rakousku. Vše, co máme vyobrazeno na křídlech, se tam dá absolvovat, od jízdy na motokárách po opravdové formule.

Majitel této společnosti je zároveň spolujednatel Red Bullu a vybral si náš tým. Nechal ho pobrandovat tak, jak prezentuje okruh. Realizaci prováděl Knud Tiroch – rakouský umělec, který maloval formule pro tým Toro Rosso. Je to takové umělecké dílo. Strašně se nám líbí a budí poměrně hodně pozornosti a emocí.

Nahoře je, co se tam dá dělat v létě, dole je zimní zasněžená verze. To letadlo znám dokonale, ale přesto tam vždycky objevím nějakou novou postavičku. Umělec na tom pracoval tři týdny v kuse, manželka mu jen nosila jídlo, on neodešel z hangáru. Je to všechno ručně malované.

Text: Vojtěch Man (iROZHLAS.cz)
Foto: Red Bull Media House

Po hodech na Pražských schodech přišel půst ve Vysočina Areně

Zatímco v polovině čtvrtého květnového týdne se na Pražských schodech zdálo všechno v nejlepším pořádku, hned o víkendu to s výsledky jezdců reprezentujících Duklu na Světovém poháru v cross country v Novém Městě na Moravě nedopadlo nijak slavně.

Závod horských kol Pražské schody vyhrál podruhé v kariéře olympijský vítěz z Londýna 2012 a držitel stříbrné medaile z loňských her v Riu de Janeiro Jaroslav Kulhavý. Ve 24. ročníku exhibičního klání na Hradčanech a na Malé Straně dojel za ním těsně druhý Jan Škarnitzl.

Kulhavý tak navázal na pražský triumf z roku 2010. „Od té doby jsem se tady občas trápil, ale bylo to způsobené i tím, že závod jsem pojímal spíš tréninkově. Což bylo sice i teď, ale tím, že jsem o víkendu nezávodil a zrušil účast na Českém poháru, jsem si potřeboval trochu zazávodit,“ povídal biker.

„Sedlo mi to tentokrát až nevidaně. Nevím, jestli se kluci nešetřili, ale je to dobrá vyhlídka před nedělí, i když se z toho asi nedá nic moc velkého usuzovat,“ přemítal s ohledem na víkendový domácí vrchol sezony. Fanoušci se už těšili na další triumf, ale jejich idol se ve Vysočina Areně dočkal

Jan Škarnitzl a Jaroslav Kulhavý

hořkého zklamání. Na trati se necítil ve formě, navíc měl pád i defekt, na čelní pozice nabral obrovskou ztrátu a závod dokončil jen kvůli domácím divákům.

V cíli byl klasifikován až na 55. příčce, když se mu nepovedl start a po kratším závoděm okruhu se pohyboval až na konci třetí desítky. Přestože se v dalším průběhu závodu ukazoval i okolo nadějně patnácté příčky, evidentně neměl svůj optimální závodní den.

„Většinou je to tady buď dobrý, nebo špatný. Po minulých letech, kdy mě tady potkal pád a pak defekt, jsem si teď vybral pád i defekt najednou. A zkombinoval jsem to ještě s blbýma nohama a blbým pádem před závodem, při němž jsem si narazil žebra. S takovou kondicí bych nejel ani na nákup, natož na trénink,“ láteřil Kulhavý za cílem.

Při srovnání s Pražskými schody říkal, že se mu nejspíš právě zdálo, že konečně přichází forma. „Začátkem týdne se to neuvěřitelně zlepšilo, ale mohla to být jen falešná forma. Spíš se to na chvíli chytlo, ale pak

to zase bylo jinak. Měl jsem úplně prázdné nohy,“ kroutil hlavou zklamaný Kulhavý.

„Věřím, že dneškem jsem si vybral předěl smůly na dlouhý roky dopředu, ale takhle to nejde brát. Když se podívám třeba na Nina, tak ten snad nemá smůlu nikdy. Nevím, kde si ji vybírá? To je až neskutečné, ale takhle to má asi jako jediný člověk v balíku,“ vykládal s úsměvem o svém největším soupeři Nino Schurterovi ze Švýcarska, vítězi novoměstského závodu.

Ani Janu Škarnitzlovi úvodní podnik Světového poháru před českým publikem vůbec nesešel. „Nebyl to ode mě dobrý závod. Chtěl jsem jet na nějaké dobré umístění, ale vůbec mi to nevyšlo. Rozhodně jsem měl v plánu bojovat o lepší místo, ale bohužel to dopadlo takhle,“ neskryval zklamání.

„Byla šance závodit ve skupině, která jela o desítku. Říkal jsem si, že by to tak mohlo skončit, ale ve druhém kole jsem chyboval a ztratil pár cenných vteřinek. A abych se dostal zpátky do skupiny, musel jsem jet trochu přes limit, což mě pak

sundalo,“ popsal průběh závodu třicetiletý závodník.

V jedné pasáži novoměstského cross country se trápil jen kousek vedle Kulhavého. Ani jeden v tu chvíli nevěděl, jak z toho ven. „Byl jsem na tom skutečně hrozně. Marně jsem hledal nějaké tempo. Moc mi to nešlo a nedokázal jsem se ani pořádně vydýchat z náročných stoupání. Jenže naštěstí jsem se trochu chytil v posledním okruhu,“ líčil Škarnitzl.

O týden později se na rozdíl od slavnějšího parťáka dokázal prosadit v Albstadtu, kde Světový pohár v cross country pokračoval druhým dílem a kde opět kraloval švýcarský fenomén Nino Schurter. Škarnitzl v Německu vybojoval solidní desátou pozici, když dojel v tříčlenné skupince bojující o osmé místo. Kulhavý se s formou opět nepotkal. Tentokrát ze závodu odstoupil v druhém kole.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)
Foto: Ivana Roháčková

Objetí v cíli – Šafářová a Průdková

Jan Škarnitzl

Jaroslav Kulhavý

Start žen do 23 let

Svoboda

Po čtyřech závodech Světového poháru si čtyři nejlepší čeští moderní pětibojáři zajistili účast ve finále této soutěže, v němž Jan Kuf obsadil sedmou a David Svoboda osmou příčkou. „Oba tak potvrdili, že patří do absolutní světové špičky, i když do optimálního výkonu jim pořád ještě kousek chybí,“ řekl trenér Jakub Kučera.

Kuf

opět mezi elitou

V prvním závodě v Los Angeles obsadil Svoboda 14. místo a Ondřej Polívka skončil na 21. příčce. „O lepší výsledek jsem přišel hlavně v šermu. Fyzicky jsem připravený velice dobře, ale protože je teprve únor, tak technicky to na potřebné úrovni ještě není,“ přiznal zlatý olympionik z OH v Londýně. „Také Polívka doplatil na šermířský výpadek, ale byl skvělý na parkuru, který vyhrál. Vyplatilo se, že jsme se s Davidem zaměřili víc na běh než na plavání. V kombinované disciplíně se protlačil mezi tři nejlepší, i když nezasáhl úplně nejhlí,“ hodnotil Kučera Svobodovo vystoupení.

Po návratu z Kalifornie se Svoboda po desetileté výborné spolupráci rozešel s trenérem Kučerou. „Moc jsem mu za všechno poděkoval, ale chtěl jsem ještě chytit čerstvý vítr a nový impuls před tím, než s pětibojem skončím. Poprosil jsem bronzového olympijského medailistu z OH

2004 Libora Capaliniho, zda bych se mohl připravovat v jeho skupině, s čímž souhlasil,“ vysvětlil Svoboda.

V Káhře pouze Polívka

Do Káhiry se z elitního českého kvarteta vydal pouze Polívka a obsadil 31. místo. Plavání i šerm dobře zvládl, ale při rozcvičování před parkurem ho vylosovaný kůň dvakrát shodil na zem a Ondra pocítil bolest v noze. Jezdeckou část proto vynechal a absolvoval až běh se střelbou. „S koněm jsme si vůbec nerozuměli, což se mi ještě nestalo. Stále mě vyhadzoval, ať jsem se pokusil o cokoli,“ divil se Polívka.

Nepovedené Maďarsko pro jednotlivce, mix získal bronz

Na třetí Světový pohár do maďarského Kecskemétu odjela kompletní česká elita.

Polívka obsadil 24. a Jan Kuf 29. místo. „Ondrovi, o něhož se pokoušela viróza, se naděje rozplynula po parkuru. Pro Honzu skončil závod už po šermu. Při plnění vojenských povinností čtyři měsíce téměř netrénoval a tento výpadek je pořád znát,“ všiml si Kučera. Závod se pak vůbec nepovedl Svobodovi, který nenašel cestu do finále. „Cítil jsem se extrémně unavený, což vidím jako hlavní příčinu mého nezdaru. Chyběla mně energie, nebyl to můj obvyklý standard,“ prozradil po kvalifikaci.

Česká výprava ve však nakonec přece jen dočkala velice příjemné chvíle. Kuf s Natálií Dianovou si ve smíšené štafetě doběhli pro bronzové medaile. „Je to velice příjemný pocit, posiluje to sebevědomí a dodává motiv do další tréninkové dřiny,“ radovala se Natálie, pro kterou byl tento závod po dlouhých zdravotních peripeitiích prvním vstupem do letošního seriálu Světového poháru. „Oba udělali minimum

Ondřej Polívka a Karolína Křenková

chyb a přitom nebyli ještě připraveni podat tak kvalitní výkon,“ nevyházal Kučera z údivu.

Rekordních deset vítězných utkání v řadě Dianové

Duklácká silná čtyřka reprezentovala Českou republiku i ve čtvrtém závodě SP v polském Drzonkowie. Kuf vybojoval solidní 12. příčku, Svoboda skončil po technických problémech v závěrečné disciplíně na 28. místě a Ondřej Polívka s Karolínou Křenkovou v mixu doběhli devátí. „Byl to hezký závod a je jen škoda, že to byl zase kůň, který neměl svůj den. Skákal sice dobře, ale nezvedal u toho nohy. Jsem rád, že forma jde nahoru. Bylo to vidět v plavání, v šermu, v běhu i na střelbě. Dobré to bylo i v parkuru. Víím, že jsem udělal jednu chybu, ale ty další už nebyly moje,“ věděl Kuf s jistotou. Komplikace potkaly Davida Svobodu, když mu při střelbě vypověděla službu zbraň. „Něco takového se stane jednou za pár let. O šanci na přední umístění ho to však nepřipravilo, hodně ztratil už v úvodním šermu,“ připomněl Kučera.

Na skvělé osmé příčce skončila Dianová, což je její nejlepší individuální výsledek ve SP od roku 2013. Po šermu jí sice patřila až 26. pozice, ale druhý den v nedávno zavedeném tzv. bonusovém kole vyhrála rekordních deset utkání v řadě! Ani v dalších disciplínách nechybovala, čímž si zajistila účast ve finále Světového poháru. „Potvrdilo se, že ani po nevydařeném disciplíně se nemá rezignovat,“ zdůraznila.

Ve finále SP v TOP 10

Ve finále světáku v Litvě se Kufovi i Svobodovi po pěkných výkonech v šermu

David Svoboda

Natálie Dianová

Jan Kuf

i v plavání jejich cesta zkomplikovala tím, že si nevylosovali toho správného koně a časovou ztrátou zřejmě přišli o medailovou šanci. Běh se střelbou totiž zvládli výborně. „Těší mě, že se každým závodem zlepšuji,“ usmíval se Kuf. „Po předchozí velké únavě, způsobené mimosportovními aktivitami, jsem po tréninku nezapomínal na odpočinek, což se vyplatilo. Ještě nejsem v optimální formě, ale věřím, že se jí brzy dočkám. A k piedestalu není moc daleko,“ neskryl Svoboda optimismus.

Polívka, který zážil na střílnici, skončil třicátý a v závodě mixových štafet obsadila dvojice Kuf, Dianová po nevydařeném šermu osmou příčku. „Teď se všichni musíme poučit z chyb a dobře se připravit na červencové mistrovství Evropy v Minsku. Chceme tam ukázat víc, než jsme předvedli ve Vilniusu,“ dodal Kučera.

Text: Jaroslav Pešta

Foto: Filip Komorous a Ivana Roháčková

Tři svět'áky, dvanáct medailí

Do letošní sezony vstoupili rychlostní kanoisté velice dobře. Na jaře se zúčastnili tří závodů Světového poháru a přivezli si z nich 12 medailí, což je příslib pro hlavní mezinárodní soutěže: pro červencové mistrovství Evropy v Plovdivu a především pak pro srpnový světový šampionát v Račicích.

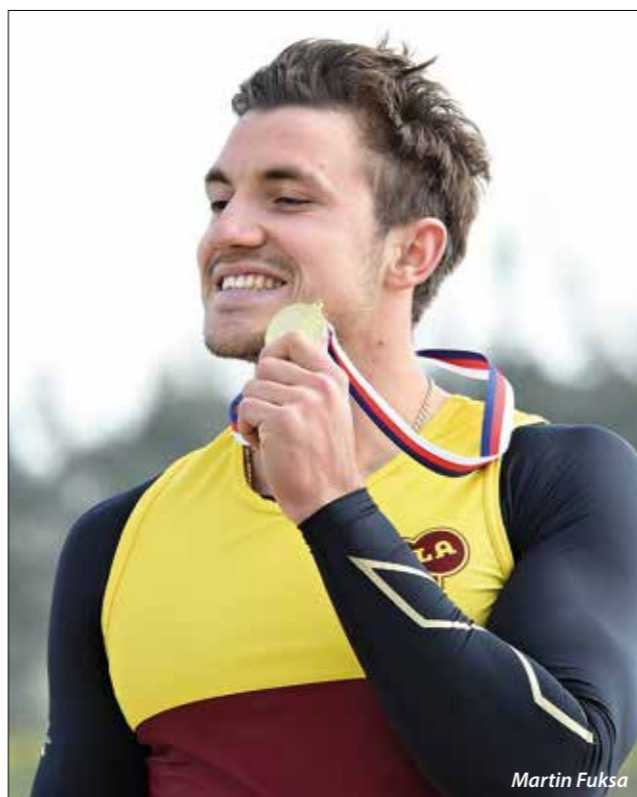
Čtyřikrát zlatý Fuksa

V portugalském Montemorů zářil kanoista Martin Fuksa, který po vítězství na kilometrové trati ovládl i dvoustovku. S mladším bratrem Petrem pak v deblkánou obsadili páté místo. „Dvě zlaté medaile jsou pro mě povzbuzením, ale vydařené vykročení do letošní sezony nepřeceňuji. Několik výborných kanoistů na startu chybělo. Celá naše výprava ve svém prvním letošním vystoupení žádnou ostudu neudělala, ale čeká nás všechny ještě hodně práce,“ připomněl Martin.

Kanoistka Jana Ježová skončila na pětistovce čtvrtá, na dvoustovce sedmá a na trati 5 000 metrů třetí. Pavel Fuksa s Kořínkem pak na deblkánou dojeli pátí.

Svět'ák v Szegedu

Martin Fuksa o týden později vyhrál i druhý letošní závod Světového poháru na kilometrové trati v maďarském Szegedu. Zvítězil s náskokem osmi desetin sekundy před stříbrným medailistou z Ria Brazilcem

Martin Fuksa

Queirozem. Na dvoustovce obsadil Fuksa páté místo a s bratrem Pavlem v deblkánou skončili šestí.

Kajakář Josef Dostál projel cílem kilometrového závodu šestý, ale na poloviční trati si připsal vítězství. „Po předchozím větru a velkých vlnách mně na pětistovce podmínky vyhovovaly, ale musel jsem ze sebe vydat všechny síly až do cíle. Jsem spokojen se sladkou odměnou,“ usmíval se trojnásobný olympijský medailista.

Jeho bývalí kolegové z úspěšného čtyřkajaku při premiéře na nové olympijské trati 500 metrů ve složení Radek Šlouf, Daniel Havel, Jakub Špicar, Jan Štěrba nestačili jen na Němce a Španěly. „Moc jsme toho zatím nenatrénovali a nevěděli jsme skoro

nic o konkurenci. Přitom na skvělé Němce jsme ztratili jen něco přes sekundu. Je to nadějně do budoucna,“ dodal Štěrba. Díky třetímu místu získal medaili na kilometrové trati také deblkajak Daniel Havel s Jakubem Špicarem. V závodě kanoistek na 5 000 metrů skončila Ježová osmá a se Součkovou na deblkánou dojely na sedmém místě.

Bělehradské kovy

Do třetice na kilometrové trati a ještě i na dvoustovce získal Martin Fuksa zlaté medaile i v Bělehradě. „Třetí víkend v náročných závodech jsem začínal cítit únavu. Pět nejceněnějších kovů z letošních závodů mě motivuje,“ přiznal kanoista. Josef Dostál po pátém místě na kilometru opět zopakoval zlatou jízdu ze Szegedu na poloviční trati: „Spokojený jsem jen napůl, ale do mistrovství světa je ještě dost času,“ dodal s úsměvem. Šlouf a Štěrba hned ve svém prvním vystoupení v deblkajaku na 500 metrů získali bronz. „Mně se finále podle představ nepovedlo a je toho ještě dost, co musíme zlepšit. Přesto už dnes patříme mezi posádky s reálnou šancí na přední umístění i na mistrovství světa,“ myslí si Štěrba. Druhou bronzovou medaili vybojovala nově složená posádka čtyřkajaku. „Pořád patříme do špičky, což jsem nečekal,“ dodal Havel.

Petr a Martin Fuksovi

Příslib i pro olympiádu

Předseda Českého svazu kanoistů Jan Boháč netají, že je

letošními pěknými výsledky příjemně překvapen. „Nečekal jsem, že po velice úspěšné olympijské sezoně budou naši závodníci tak dobře pokračovat i letos. Všichni finalisté dosavadních tří závodů Světového poháru mají můj obdiv. Nejvíce mě překvapili mladíci Šlouf a Špicar, kteří se okamžitě zařadili do elitní společnosti. Přitom zvláště v Szegedu se sešla kvalitnější konkurence než na mistrovství světa. Podařilo se postavit deblkajak na špičkové úrovni, stejně jako čtyřkajak, což je s kvalitní přípravou a správným složením posádek vizitka našich trenérů,“ zdůrazňuje předseda.

Když se Josef Dostál rozhodl plně se věnovat pouze singlu, tak bylo nad novým složením čtyřkajaku hodně otázek. Špicar byl v Riu náhradníkem a Šlouf je loňským mistrem světa do 23 let na deblkajaku. „Čekal jsem, že to bude určitou dobu trvat, než si na sebe po vyzkoušení několika alternativ nové kvarteto zvykne, ale upozornilo na sebe hned v prvních závodech. Na pětistovce bude obrovská konkurence, nicméně věřím, že všichni dokáží prodat své schopnosti,“ zdůrazňuje Boháč.

„Závody Světového poháru jsou sice jen testem, ale při velké konkurenci hodně napovídají. Ukazuje se, že jdeme správným směrem, což bychom měli potvrdit hlavně v srpnu na mistrovství světa v Račicích. Upozorňuje na sebe hned několik nadějných mladíků, což je příslib i pro olympijské hry. Vidím ještě určité rezervy, jejichž využití nabízí slibnou perspektivu,“ doplnil ho šéftrenér Pavel Hottmar.

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

Jana Ježová

Josef Dostál a Pavel Davídek

Brněnská Dukla oslavila šedesátku

Armádní sportovní oddíl (ASO) cyklistiky Dukla Brno uspořádal 10. června 2017 oslavu 60. výročí svého založení, která se uskutečnila na brněnském velodromu v rámci dvoudenních mezinárodních závodů v dráhové cyklistice GP Brno. Pořadatelé pojali oslavu jako slavnostní setkání všech závodníků, trenérů, funkcionářů a dalších lidí, kteří brněnskou Duklou prošli za celou dobu její existence. Pozváno bylo přes 500 osob, podle odhadů jich dorazilo přes 300 a o tom, že se akce vydařila, svědčí skutečnost, že většina z nich setrvala na velodromu až do pozdních nočních hodin.

Za vznik Dukly Brno může reorganizace armádního sportu, k níž došlo v roce 1956. V jejím důsledku byla vytvořena dvě cyklistická střediska, dráhařů v Pardubicích a silničářů v Brně. To brněnské bylo oficiálně založeno 1. dubna 1957 a jeho prvním útočiskem byla Čapajevova kasárna v Černých Polích. Dukla se pak v průběhu let několikrát stěhovala – v roce 1958 do Židenice, v roce 1970 do Řečkovice, kde se pro tamní kasárna změnil název „Na špici“, v roce 1990 do Slatiny a nakonec, v roce 2011, do současného staronového útočiska v kasárnách Černá Pole. Po zrušení Dukly Pardubice v roce 1974 měla brněnská Dukla krátce i dráhovou sekci, která se ale už na podzim téhož roku přemístila do Prahy. V roce 1985 byli do Brna převeleni silničáři Dukly Trenčín, kteří se zpět na Slovensko vrátili v roce 1992, a také vzniklo sportovní družstvo juniorů (SDJ). Od roku 1994 je Dukla Brno součástí Armádního sportovního centra DUKLA. V roce 1996 se centrum silniční cyklistiky přesunulo pod hlavičku ministerstva vnitra do Hradce Králové a brněnská Dukla se zachránila změnou specializace na dráhovou cyklistiku – sprint. Tento stav trvá do dnešní doby.

Klub se od počátku profiloval do silniční cyklistiky, ale jeho jezdci se nevyhýbali ani dráhovým závodům. Dukláci se postupně

propracovali na špičku české a posléze i evropské a světové úrovně a medaile z MS a OH na sebe nedaly dlouho čekat. Jména jako Rudolf Labus, Jan Smolík, Jaroslav Bugner, Jiří Daler, Vlastimil Moravec, Jiří Bartolšic, Miloš Hrazdírka, Jiří Škoda, Michal Klasa, Ján Svorada, Pavel Padrnos, Jozef Regec a další byla a jsou mezinárodně známá. Prvním velitelem oddílu byl František Jursa, který stál v jeho čele třicet let. V roce 1987 jej vystřídal Zdeněk Dohnal, na něhož v roce 2007 navázal současný vedoucí trenér Dukly Brno Svatopluk Buchta.

Pro úplnost je nutno dodat, že kromě dráhové a silniční cyklistiky našla v minulosti pod hlavičkou Dukly Brno útočiště i další sportovní odvětví, například kolová, krasobruslení, gymnastika či plavání. Rovněž je třeba zmínit, že vedle ASO cyklistiky existuje i TJ Dukla Brno, jejímiž členy jsou cyklisté i necyklisté, kteří chtějí být spojeni s touto značkou. Členy TJ jsou tak například mladí závodníci, kteří sice ještě nebyli zařazeni do SDJ, ale mohou trénovat i závodit v barvách brněnské Dukly a k přípravě využívat veškeré její zázemí.

Armádní sportovní centrum DUKLA zajišťuje brněnským cyklistům vynikající podmínky pro přípravu a ti se je snaží beze zbytku využívat. Mají k dispozici vlastní posilovnu a čekají na její doplnění

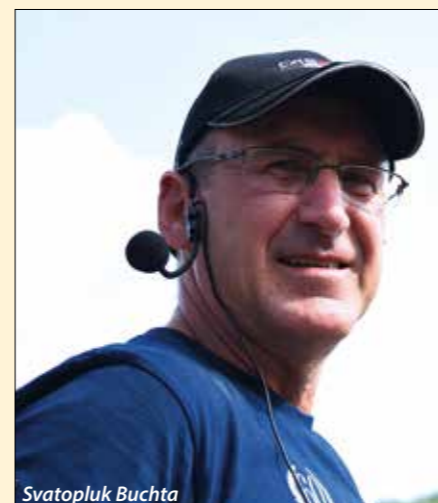
Petr Eliáš, Pavel Burán a Cyril Schejbal

Zdeněk Dohnal

František Jursa, Jaroslav Přiščák a Jiří Daler

Svatopluk Buchta

o dřepoviště, na něž právě probíhá výběrové řízení. V nedávné době dostali do užívání tři trenažéry značky Wattbike, které patří k současné technologické špičce. Citelně jim však chybí nová, moderní hala

vybudovaná před takřka padesáti lety a již pomalu dosluhuje. Dukláci tento nedostatek zatím provizorně řeší tak, že za přípravou vyjíždějí až do haly ve Vídni, kde však začínají být tréninkové možnosti značně omezené.

V posledních několika letech dosáhli sprinteři brněnské Dukly řady vynikajících úspěchů. Jiří Janošek (juniorský mistr světa v kilometru 2014 a 2015, stříbrný v kilometru na ME U23 2016), Pavel Kelemen (mistr Evropy v keirinu 2015), Sára Kaňková (juniorská mistryně světa a Evropy v keirinu 2016), Martin Čechman (juniorský mistr Evropy ve sprintu a keirinu 2016, stříbrný v keirinu na MSJ 2016) a především Tomáš Bábek (mistr Evropy v keirinu a bronzový v kilometru na ME 2016, vítěz SP v keirinu 2017 a stříbrný v kilometru a bronzový v keirinu na MS 2017) tak svým slavným předchůdcům rozhodně ostudu nedělají.

Na otázku, jaké problémy se v Dukle Brno aktuálně řeší, odpověděl její vedoucí

trénér Svatopluk Buchta: „Narážíme na handicap ve zdravotní péči. Již deset let hledáme v Brně sportovního lékaře, který by s námi spolupracoval, ale snad se už blýská na lepší časy. Taky nemáme vlastní kuchyni a ani kuchaře, který by vařil jídla pro naše sportovce dle pokynů trenérů. To jsou ale asi jediné nedostatky, které bychom chtěli ve spolupráci s vedením Armádního sportovního centra DUKLA odstranit, a nemám obavu, že bychom z této situace nenašli východisko. Určitě se nejedná o nic zásadního, co by narušovalo naši přípravu.“

A pokud jde o vizi do budoucna, je Svatopluk Buchta optimistou: „Armádní sportovní oddíl cyklistiky Dukla Brno je v současné době stabilizovaný s výhledem na minimálně tři olympijské cykly. Daří se nám práce s mládeží a to je pro naši budoucnost to nejdůležitější.“

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

Závodili na Dálném východě

V historii atletů Dukly Praha se ojedinělý zájezd uskutečnil před 58 lety na jaře roku 1959. Na pozvání Čínského sportovního komitétu odcestovala do Číny (ČLR) a současně do Vietnamu (VSR) početná výprava předních armádních sportovců, ve své většině i reprezentantů ČSR s hlavním trenérem Alešem Poděbradem a sportovním lékařem Milošem Trůblem.

Ve dvanáctičlenné výpravě atletů byli: chodec Josef Doležal, koulař Jiří Skobla, trojskokan Martin Řehák, mílaři Stanislav Jungwirth a Alexander Zvolenský, čtvrtkař Jaroslav Jirásek, sprinteři Václav Janeček a Vilém Mandlík. Dále mladí závodníci: výškař Josef Kašpar, překážkář Ivo Pechar, kladivář Michal Šimčák a tyčkař Antonín Hájek. Jejich posláním bylo zejména předávat zkušenosti, provést řadu instruktažů se společnými tréninky a uskutečnit besedy, na kterých seznamovali čínské atlety i trenéry s metodikou a způsobem jejich tréninků. Poté s jejich reprezentanty absolvovali několik závodů. Krátce před nimi zde v roce 1958 se stejným posláním byli manželé Dana a Emil Zátokovi, vynikající oštěpařka a nezapomenutelný běžec dlouhých tratí. Ti byli navíc v Koreji. O tom

piší ve své knize „Dana a Emil Zátokovi vypravují“ i v nové knize „Náš život pod pěti kruhy“. Ještě před odjezdem stačili předat atletům Dukly cenné poznatky, rady a zkušenosti.

Naši atleti Dukly v Číně i ve Vietnamu zvládli velice náročný program. Po častých a krátkodobých aklimatizacích, překonávajíc široká zeměpisná pásma, absolvovali 18 instruktažů a besedy v Šanghaji a Kantonu (i na ITVS). Dále 29 dvoufázových tréninků a 6 společných závodů. Na prvním utkání v Šanghaji s reprezentanty ČLR překonal Vilda Mandlík čs. rekord

Před odletem 25. února 1959

zleva dole: Václav Janeček, Jaroslav Jirásek, dr. Miloš Trůbl, Jiří Skobla, Alexander Zvolenský, Josef Doležal, Vilém Mandlík, Michal Šimčák
zleva nahoře: trenér Aleš Poděbrad, Ivo Pechar, Antonín Hájek, vedoucí výpravy Karel Svoboda, Stanislav Jungwirth, Martin Řehák, Josef Kašpar

veřejnosti než srovnatelná sportovní utkání. Zde se jak Zátokovým, tak i sportovcům Dukly dostalo pocty přijetím u prezidenta VDR Ho Či Mina.

O pobytu sportovců Dukly široce informoval čínský i vietnamský tisk. Ve Vietnamu měl vedoucí výpravy vystoupení v rozhlase. Někteří účastníci zájezdu dopisovali do našeho domácího tisku.

Zátokovi i následná výprava atletů Dukly tehdy nechali nesmazatelnou stopu. Netušili, že po půl století bude Čína v roce 2008 pořadatelem LOH v Pekingu a že v jejich věkem zavátých stopách půjdou současní olympionici Dukly a dosáhnou, v čele s Barborou

Atleti Dukly Praha s vietnamským prezidentem Ho Či Minem

v běhu na 100 metrů časem 10,4 sekundy. Další utkání se konala v Kantonu a Pekingu. Přes naši převahu a vítězství dosahovali čínští sportovci v některých disciplínách již velmi dobrých výsledků. Velice populární byl ve Vietnamu chodec Josef Doležal a jeho závodní chůze, chápaná jako významná pomoc pro brannou přípravu obyvatelstva i armády.

V tomto roce (1959) se ČLR připravovala na oslavu 10. výročí svého vzniku. Již tehdy naši sportovci obdivovali kryté sportovní haly, které u nás ještě nebyly. V Kantonu pak „Ostrov sportů“, k celoroční přípravě, i té předolympijské, který poskytovali i sportovcům z jiných zemí.

Atleti Dukly – olympionici se zde rovněž připravovali v příznivých klimatických podmínkách – zejména pak v subtropích Vietnamu – na LOH v Římě 1960 a zaznamenali vzestup své výkonnosti. Na závodech ve VDR ve Vinh, Haj-Phon-Gu či v Hanoi šlo spíše o prezentaci atletiky široké

Špotákovou, takového úspěchu české, i té duklácké atletiky.

Je dobře, že jsme byli při tom, když jsme v počátcích pomáhali v rozvoji čínské atletiky, která na svých LOH prokázala svoji světovost a potvrdila ji na LOH v Riu o osm let později. Ze spanilé výpravy na Dálný východ již odešli MUDr. M. Trůbl, J. Doležal, J. Jirásek, V. Janeček, S. Jungwirth, J. Skobla a A. Zvolenský, přední atleti tehdejší Dukly Praha.

Ze zájezdu byla vedena Pamětní kniha, které je součástí dukelské historie a tradice. Svými sportovními úspěchy ji tvořili současní dukelští jubilanti osmdesátník Vilém Mandlík a již devadesátiletý nestor atletiky Aleš Poděbrad, účastníci tohoto legendárního zájezdu.

Text: Karel Svoboda (pplk. v. v., v době zájezdu zástupce náčelníka Dukly Praha)

Foto: archiv Karla Svobody, kronika zájezdu LA do Číny

I v tomto čtvrtletí oslavili významná životní jubilea bývalí sportovci a trenéři Dukly. Všem gratulujeme a těšíme se na společné setkání v prosinci.

Rudolf ČERNÝ, nar. 3. 4. 1952, atletika

Zkušený atletický trenér, který po krátké pauze znovu mimo jiné trénuje olympijskou vítězku a mistryni světa oštěpařku Barboru Špotákovou.

Karel KNEŠL, nar. 8. 4. 1942, fotbal

V dresu pražské Dukly získal mistrovský titul v sezoně 1963 až 1964. Podílel se na zisku stříbrné medaile na LOH 1964 v Tokiu.

Jaroslav STAROSTA, nar. 21. 4. 1937, veslování

Účastník LOH 1960 a 1964. Jako člen posádky čtyřky s kormidelníkem získal stříbro a bronz z mistrovství Evropy. Na MS a ME ve veslování vybojovali jeho svěření 8 medailí.

Dalibor MOTEJLEK, nar. 17. 4. 1942, lyžování

Skokan na lyžích, který se v roce 1964 v dresu liberecké Dukly stal světovým rekordmanem v letech na lyžích. Zúčastnil se ZOH 1964 v Innsbrucku, startoval na MS v letech na lyžích 1962 a 1966.

Milan JARÝ, nar. 30. 4. 1952, lyžování

Na MS 1978 v Lahti získal se štafetou v běhu na lyžích 7. místo, bronz vybojoval v závodě na 15 km na Světovém poháru 1976 v Davosu.

Jaroslav RÁŽEK, 12. 5. 1942, házená

V dresu házené Dukly se stal 8x mistrem republiky, v roce 1963 se podílel na zisku Poháru mistrů evropských zemí v házené, v roce 1967 byl v týmu mistrů světa a má bronz z roku 1964.

Petr SODOMKA, nar. 19. 5. 1947, vodní slalom

Pětínásobný mistr světa ve slalomu C1 – 1975, 1977, 3x C1 1967, 1973 a 1975 a trojnásobný mistr světa ve sjezdu na divoké vodě C1 – 1967 a 1971 a 3x C1 – 1967.

Ivo VIKTOR, nar. 21. 5. 1942, fotbal

V pražské Dukle působil jako brankář ligového družstva 13 let (od 1963 do 1976), odehrál 310 ligových utkání. V reprezentačním dresu startoval 63x, zasloužil se o získání titulu mistrů Evropy.

Tomáš ČAPEK, nar. 29. 5. 1952, cyklistika

V roce 1976 stál u zrodu Armádního sportovního oddílu cyklistiky Dukla Praha s trenérem Vršeckým. Byl spoluzakladatelem časopisu Peleton.

Miroslav HALM, nar. 30. 5. 1947, motorismus

Stříbrný medailista z MS v motokrosu družstev v kubatuře 250 cm³ v letech 1970, 1972 a 1975, bronzový v kubatuře 500 cm³ 1970 a v kubatuře 250 cm³ v letech 1969, 1972 a 1976.

Ivan NOVÁK, nar. 5. 6. 1942, fotbal

Trojnásobný reprezentant, opora zadních řad pražské Dukly, ve které strávil osm ligových sezon, aby svoji aktivní kariéru ukončil v roce 1972.

Otakar TOMAN, nar. 13. 6. 1947, motorismus

Čtyřnásobný účastník šestidenní motocyklové soutěže. Mistr světa družstev v roce 1977 a v témže roce i mistr Evropy v enduru v kubatuře 500 cm³.

Jan BRUMOVSKÝ, nar. 26. 6. 1937, fotbal

Stříbrný medailista z LOH v Tokiu 1964 jako hráč a zlátý medailista LOH v Moskvě 1980 jako asistent trenéra Havránka. V pražské Dukle odehrál 230 ligových utkání a vstřelil 42 branek, šestkrát s ní získal ligový titul a čtyřikrát Československý pohár.

Text: Ivana Roháčková

Anketu Král bílé stopy 2017 vyhrála a korunu pro nejlepšího lyžaře či snowboardistu sezony nasadila na hlavu Ester Ledecká. Vyhlášení ankety se po předešlých ročnících v paláci Žofín přestěhovalo do alternativnějších divadelních prostor Jatka 78.

Ester podruhé Královnou bílé stopy

Ester Ledecká

Viktor Polášek

Kateřina Smutná

Tomáš Portyk

Marek Jelínek

Jan Matura

Výsledky ankety Král bílé stopy 2017

Celkové pořadí:

1. Ester Ledecká
2. Šárka Strachová
3. Eva Samková
Viktor Polášek

Trenér roku: Marek Jelínek
Junior roku: Viktor Polášek
Síň slávy: Jan Weisshäutel st.

Jednotlivé disciplíny:

- Akrobatické lyžování –** Andrea Zemanová
Alpské disciplíny – Šárka Strachová
Běh na lyžích – Kateřina Smutná
Severská kombinace – Tomáš Portyk
Skok na lyžích – Roman Koudelka
Snowboarding – Ester Ledecká
Travní lyžování – Martin Barták

Zlatá a stříbrná medaile na snowboardovém mistrovství světa v Sierra Nevadě, velký křišťálový glóbus za celkové vítězství v seriálu Světového poháru alpských snowboardistek i skvělé výkony na lyžích, díky kterým se usadila mezi světovou elitou sjezdářek. To je výčet hlavních důvodů, proč porota složená ze zástupců Svazu lyžařů ČR, jednotlivých úseků a odborné novinářské veřejnosti zvolila Královnou bílé stopy podruhé v řadě Ester Ledeckou.

„Mám velkou radost. Tohle ocenění je asi především za snowboard, ale ráda bych, aby se mi v budoucnu dařilo více i v alpských disciplínách. Jsem moc šťastná za všechny, co pro mě hlasovali. Je fajn, že jsem korunu obhájila,“ radovala se Ledecká.

Na druhém místě s odstupem dvaadvaceti bodů za Ledeckou skončila slalomářka Šárka Strachová. Dělené třetí místo obsadili snowboardcrossařka Eva Samková a juniorský mistr světa ve skoku na lyžích Viktor Polášek.

Polášek byl na slavnostním galavečeru vyhlášen také Juniorem roku, nejlépe z trenérů byl odbornou porotou ohodnocen kouč snowboardcrossové reprezentace Marek Jelínek. Do síně slávy byl in memoriam uveden Jan Weisshäutel, bývalý závodník, trenér, manažer a jedna z nejvýznamnějších osobností v historii českého běhu na lyžích.

Vyhlášení byli také nejúspěšnější zástupci jednotlivých disciplín. Mezi akrobatickými lyžaři zvítězila skikrosařka Andrea Zemanová, alpským lyžařům vládla loučící se Šárka Strachová, mezi běžci oslavila povedený návrat do českého týmu Kateřina Smutná, nejlepším sduženářem je Tomáš Portyk, skokanům dominoval Roman Koudelka a travním lyžařům Martin Barták.

Text a foto: Ivana Roháčková

Eva Samková a Andrea Zemanová

Příslušnost k evropské i světové elitě nemusí Dukla nikomu zvlášť dokazovat

Úspěšní medailisté, sportovci a trenéři Armádního sportovního centra Dukla se 25. května v Domě armády setkali s náměstkem ministra obrany Danielem Koštovalem. Všichni měli jedno společné. Na nejvýznamnějších světových a evropských soutěžích se v průběhu uplynulé zimní sezony umístili na předních příčkách.

Reprezentanti ASC Dukla v šampionátech v seniorské a juniorské kategorii získali celkem 16 medailí. V souhrnu se jednalo o tři zlaté, čtyři stříbrné a devět bronzových. Kromě toho se postarali i o řadu finálových umístění. Čtyři celková vítězství ve Světovém poháru se podařila Ester Ledecké, Evě Samkové, Tomáši Bábkoví a Jarmile Machačové.

Ledecká nejúspěšnější sportovkyní zimní sezony

Nejlepších medailových výsledků dosáhla snowboardistka Ester Ledecká, která se stala mistryní světa v paralelním obřím slalomu, vicemistryní v obřím slalomu a ve finále sezony ve Winterbergu skončila druhá v paralelním slalomu a získala podruhé za sebou velký křišťálový glóbus za celkový triumf ve Světovém poháru v paralelních disciplínách. V celkovém hodnocení slalomu skončila druhá.

Už třetí titul halového mistra Evropy získal v běhu na 400 metrů praporečků Pavel Maslák, stříbro z halového mistrovství Evropy v atletice vybojovali koulař Tomáš Staněk a čtvrtkařka Zuzana Hejnová. Dráhový

cyklista Tomáš Bábek uzavřel světový šampionát stříbrnou medailí v pevném kilometru, kterou navázal na bronz v keirinu (disciplína dráhové cyklistiky původem z Japonska). Juniorským mistrem světa ve skoku na lyžích se stal Viktor Polášek. Z důvodů zahraničních závodů se z přijetí omluvili atleti Maslák, Hejnová, Šorm a cyklista Bábek.

Náměstek Daniel Koštoval promluvil k trenérům a sportovcům za ministra obrany Martina Stropnického. Ve svém projevu například ohodnotil všechny medailové i finálové výsledky na světových soutěžích. „Jsem rád, že příslušnost k evropské i světové elitě nemusí Armádní sportovní centrum Dukla nikomu zvlášť dokazovat. Stačí se podívat do tabulek. Dukla je nejen výkladní skříň armády, ale celého českého sportu,“ řekl Daniel Koštoval.

Zdůraznil, že důležitá je také podpora sportovců. Nejde jen o podporu blízkých. Neméně důležitá je také dobrá atmosféra v týmu. „A samozřejmě perfektní trenéři, jaké Dukla vždy měla. Mnozí jste poznali, jaké to je, cítit se nejen jako vyslanci armádního sportu, ale také jako reprezentanti své země, což není jen pocta. To je především

závazek vzájemné důvěry,“ dodal náměstek ministra.

Házenkáři Dukly Praha opět mistry extraligy

Výborného výsledku dosáhly kolektivní sporty pražská házená a liberecký volejbal, které jsou v resortu obrany zařazeny jako příspěvkové organizace. Volejbalisté klubu Dukla Liberec postoupili v Lize mistrů do elitní evropské dvacítky a házenkáři HC Dukla Praha se po šesti letech stali mistry České republiky extraligy mužů.

Závěrem za všechny sportovce poděkoval nejúspěšnější cyklista paralympijské historie Jiří Ježek. „Děkujeme resortu obrany za podporu a zázemí, které je klíčové pro naše výkony na závodech a ty jsme tady teď mohli slavit. Podpora je důležitá i pro naše trenéry a servisní týmy, kteří se o nás starají v tréninku i na závodech,“ konstatoval Jiří Ježek.

Text a foto: Ivana Roháčková

LIBEREČTÍ VOLEJBALISTÉ oslavili bronz a staví tým žen

Letošní sezona volejbalistů Dukly Liberec byla doslova jako na houpačce. Prohra střídala výhru, v listopadu přes zlatý set postoupili mezi 20 nejlepších týmů Evropy. V základní skupině Ligy mistrů hned v prvním kole sebrali bod polskému gigantovi z Rzeszowa. V extralize se jim naopak nedařilo na palubovkách soupeře, z 11 zápasů vyhráli pouze 4, naopak doma smetli všechny silné týmy. V sérii o třetí místo nakonec získali bronzové medaile.

Dařilo se i v reprezentantům. Jakub Janouch a Jan Galabov společně s trenérem Michalem Nekolou se zasloužili o postup na mistrovství Evropy do Polska, nahrávač Ondřej Piskáček a libero Jan Pavlíček se stali historicky prvními mistry Evropy v kadetské soutěži.

Obměna kádru a nové posily

Pro příští sezonu probíhají jednání s novými hráči. Tým byl posílen posílen dvěma výraznými osobnostmi českého volejbalu – Janem Štorkem, který byl vyhlášen nejlepším volejbalistou za loňskou sezonu, a Alešem Holubcem, kapitánem české reprezentace, dále dvěma reprezentanty do 21 let – Patrikem Jindrou a Tomášem Kuncem.

Po rekordních osmi sezonách prodloužil s armádním klubem smlouvu na další tři roky trenér Michal Nekola, který je i asistentem u české reprezentace mužů. Za osm let dovedl volejbalisty Dukly Liberec v extralize ke dvěma mistrovským titulům, třikrát ke stříbrným medailím a dvakrát k bronzu, navíc tým oslavil třikrát triumf v Českém poháru a dvakrát se probil do Final Four evropského Challenge Cupu.

„Samozřejmě jsem moc rád, že můžu pokračovat v tradici a trénovat dál špičkový

český klub. Je to pro mě opravdu velká pocta,“ řekl 47letý trenér Michal Nekola.

Do Liberce se vrací extraliga žen

Poprvé v historii armádního klubu VK Dukla Liberec bude reprezentovat armádu v nejvyšší soutěži i tým v ženské kategorii. Ženský volejbal hraný pod hlavičkou Dukly má své historické lokální opodstatnění jak v široké dívčí základně v Libereckém kraji, tak v historickém kontextu, kdy se ve městě pod Ještědem hrála nejvyšší volejbalová soutěž více než 40 let. V současné době hraje za seniorský tým reprezentace ČR hned pět odchovankyň Liberce. Extraligový volejbal žen skončil v Liberci po sezoně 2010/11.

„Asi před šesti lety jsme založili v Dukle Liberec pod vedením Josefa Smolky mladšího žákovskou Baby akademii pro kluky i pro holky dohromady, která se dobře rozjela, a najednou tady máme hodně šikovně žákyně a kadetky, ale bez návaznosti na vrcholový ženský volejbal,“ vysvětluje šéf Dukly Liberec Pavel Šimoniček. „A teď se

Pro volejbalisty Dukly Liberec byl boj o třetí místo v extralize právě skončené sezony důležitý i s výhledem na další účast v evropských pohárech. Díky zisku bronzových medailí a nasbíraným bodům v Lize mistrů mají právo účasti ve druhém nejvýznamnějším v Evropě – Poháru CEV. V příští sezoně se v domácí hale navíc budou střídat v extraligových zápasech s týmem žen Dukly.

naskytla možnost vytvořit v Dukle ženský extraligový tým, který podpoří jak ministerstvo obrany, tak i Liberecký kraj. Proto jsme se rozhodli do toho jít.“

Této myšlence výrazně napomohl i fakt, že extraliga volejbalistek má kapacitu na deset družstev, ale dlouhodobě ji hraje pouze devět, z toho osm z Moravy a pouze jedno z Čech, a to Olymp Praha. „Sezona 2017/18 je startovací, ovšem naše cíle jsou vysoké, rádi bychom bojovali v play-off,“ uvedl Šimoniček.

Teď už zbývá jen vytvořit konkurenceschopný tým. Ten povede v roli trenéra Josef Smolka mladší, bývalý český volejbalový reprezentant, odchovanec Dukly, který má bohaté hráčské i trenérské zkušenosti z Francie. Asistenta mu bude dělat Libor Gálik z Přerova.

Historicky první domácí zápas v extralize odehrají volejbalistky Dukly Liberec v sobotu 14. října proti brněnskému Královu Poli.

Text: Ivana Roháčková
Foto: archiv VK Dukla Liberec

VYSNĚNÝ TITUL

Dukla je opět házenkářskou jedničkou

Tříkrát po sobě kralovali extralize házenkáři Talentu Plzeň. Už loni se s nimi o titul přetahovala Dukla, ale zastavit Západočechy se jí povedlo až letos. Mužstvo z Ruzyně dozrálo a věřilo, že může uspět. V rámci samostatné české extraligy získalo čtvrtý titul, a pokud bychom započítali i federální časy, jedná se už o 32. duklácký triumf v historii!

Tým vedený trenérem Janem Josefem a asistentem Jiřím Kotrčem skončil v základní části extraligy třetí. To mu dávalo výhodu pro čtvrtfinále play-off, v němž vyřadil Brno 3:0 na zápasy. V semifinále pak Dukla stejným poměrem „zatočila“ se Zubřím.

Vítězná série pokračovala i ve finále, které začalo v Plzni. Úvodní utkání Pražané vyhráli 24:22, a to se nakonec ukázalo jako klíčové směrem k zisku cenného vavřínu. Odveta se po výhře 34:19 stala kořistí Talentu a finále se tak za stavu 1:1 stěhovalo do Prahy, konkrétně do haly v Edenu, kde Dukla hraje významné a pohárové zápasy.

Výhoda domácího prostředí jí nahrávala, ale o titulu se moc nahlas nemluvilo. „Čekají nás rozhodující zápasy a před naším publikem můžeme slavit. Musíme se ale

vrátit k naší hře, která nás dovedla do finále. Hráči musí plnit taktické pokyny. Na poloborce je potřeba nechat úplně všechno, jinak z toho bude zase stříbro. Počty to jsou jednoduché,“ upozorňoval po porážce Jan Josef.

Třetí dějství nebylo vůbec snadné. Dukla v poločase prohrávala o gól. Domácím ale vyšel nástup do druhého poločasu, dostali se do vedení a to si až do závěrečného hvizdu pohlíдали. Celé mužstvo příkladně bojovalo, největší pochvalu si zasloužili brankář Tomáš Petržala a nejlepší střelec zápasu Jakub Sviták.

„Stejně jako v prvním finálovém zápase jsme se koncentrovali na obranu. Povedlo se a teď věříme, že budeme i na čtvrtý zápas náležitě mentálně připraveni,“ poznamenal

kouč k utkání, jež skončilo výsledkem 28:23. Jestliže třetí duel střelceky režíroval Sviták, stejně to bylo i o den později. Tentokrát rivalovi nasázel devět gólů.

V 37. minutě vedla Dukla 17:11 a jasně mířila za titulem. V závěru začali hosté manko smazávat, ale stáhnout ho už nestihli. Plzeň snížila na konečných 27:26 a pak už mohly vypuknout mistrovské oslavy. Dukla se toho dočkala po šesti letech.

„Dnešek je dovršením celoroční práce a vlastně i zužitkování zkušeností z loňska. V této sezoně jsme prodělali krizi, která vyústila i prohrou na půdě poslední Litovle, ale dokázali jsme se z toho oklepat a v play-off jsme potvrdili sílu,“ zhodnotil v rozjásaném Edenu úspěšný ročník Jan Josef.

„Měli jsme větší hlad po vítězství a to bylo rozhodující. Hlad jsme předvedli i na hřišti díky divákům, kteří nás hnali

za titulem,“ shrnul vyvrcholení finálové série v Dukle končící křídelník Milan Kotrč, který byl dirigentem pozápasových oslav, které z velké části proběhly v jednom podniku na vltavské náplavce.

„Sedli jsme si na pivo, ale šli bychom tam i v případě, kdyby série neskončila. Když se nám ale podařilo vyhrát, nešlo už jen o pouhé posezení, ale o skutečnou oslavu,“ líčil sportovní manažer Dukly Daniel Čurda noční anabázi, které se vedle hráčů, jejich manželek a přítelkyň zúčastnilo i vedení týmu včetně trenérů.

„Slavilo se bouřlivě a bar patřil až do rána jenom nám. Myslím, že jsme se

rozcházel mezi šestou a sedmou hodinou, ale existují svědectví, že několik otrlých jedinců táhlo slavení ještě déle. Na jejich adresu je třeba poznamenat, že to, co vydrželi na hřišti, zvládli i při oslavách,“ usmíval se funkcionář.

Titul se zapíjel i v dalších dnech. „Tým dostal na poslední květnový týden volno, párkrát jsme se potkali kvůli narozeninám některých hráčů, které nebyl čas oslavit. Organizovaně jsme se sešli ještě v altánu ruzyňského areálu, kde hrajeme většinu zápasů. Proběhlo tam nějaké opékání masíčka a popíjení ze soudku piva. Tím oslavovací část sezony skončila a od června

začala příprava na příští extraligový ročník,“ pokračoval.

Vedle toho měli dukláci i řadu příjemných povinností. „Proběhlo setkání s nadací pro děti ze sociálně slabších rodin, s mládežnickými týmy Dukly jsme měli domluvené společné tréninky, poklábosili jsme si s našimi partnery a došlo i k přijetí trenéra Jana Josefa a Kubu Svitáka u ministra obrany Martina Stropnického,“ dodal Dan Čurda.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)
Foto: Ivana Roháčková

Web: www.duklasport.cz

Twitter: @ASCDukla

Instagram: ASC Dukla

Zajímavosti: www.facebook.com/AscDukla

Barbora Špotáková
Tato stránka se mi už líbí · včera · €

Ještě jedna fotka včera z posilovny na Júlisce. Ředitel ASC Dukla pan plukovník Přibík a jeho samice. 🐶

To se mi líbí · Komentář · Sdílet

201 · Chronologicky

2 sdílení · 2 komentářů

Miroslav Mršák Kočky
To se mi líbí · Odpověď · včera v 12:17

Barbora Špotáková
To se mi líbí · Odpověď · 17 hod

Kuba Kuba Ze pozdravuju pana ředitele a asi i celou restauraci u mědveďa ze spindlu
To se mi líbí · Odpověď · 23 hod

Barbora Špotáková Dily Ráda vyřídím. 🙏
To se mi líbí · Odpověď · 17 hod

Kuba Kuba Dekuji Baru
To se mi líbí · Odpověď · 17 hod

Jsem Atlet
14 června v 10:45 · €

Jan Kudlička - Official je #jsematlet! Honza je nejen skvělý atlet, ale ukázal i své velké srdce a empatii. Svou zlatou medaili z MČR v Třinci věnoval mladému týčkaři, který se při závodě nepříjemně zranil, navštívil ho dokonce druhý den v nemocnici. 🙏

Kudlička věnoval třineckou medaili Švecovi
Jediný atletický zpravodajský portál v České republice, najdete zde aktuální zprávy o českých atletech a o atletických akcích.
ATLETIKA.CZ

Jan Matura přidal(a) 6 nových fotek.
21 květen · Liberec, Liberec Region · €

Děkuji České tyžování a snowboarding. Cirk La Putyka a všem přítomným v sále divadla Jalka78 při vyhlášení Krále bílé stopy 2017 za úžasný večer. Skvělé a zábavné vystoupení Cirku la putyka, pro mě vyvrcholilo nezapomenutelným zážitkem v podobě velkolepého potlesku celého sálu, který povstal při ohlášení mého odchodu ze závodní scény. Ještě jednou děkuji Vám všem!

Velká gratulace Ester Ledecké za obhajobu koruny, Romanu Koudečkovi a Viktoru Poláškovvi za kvalitně odvedenou ... Zobrazit další

Jaroslav Kulhavy Fan Page
Tato stránka se mi už líbí · 12 června · €

zemetresení odstránilo druhou skupinu ze závodu 🙏

To se mi líbí · Komentář · Sdílet

1,3 tis. · Hlavní komentáře · 20 komentářů

14 sdílení

Jakub Hrabovský Bunyhop a jedem dál ne?
To se mi líbí · Odpověď · 19 · 12 června v 22:51

Onějš Hrošík áááá pojď mi hop!
To se mi líbí · Odpověď · 4 · 12 června v 22:49

Tomáš Lev To se musí klou skakat na to koukat 🙏
To se mi líbí · Odpověď · 3 · 12 června v 22:55

Zónek Sarmák no .. počkej až s to netdo napise po dalším závěrečím kole světaku
To se mi líbí · Odpověď · 1 · 12 června v 23:34 · Upraveno

Richard Hvozdecki přesně, přelét!
To se mi líbí · Odpověď · 13 června v 12:59

Libor Kořán No jo překopaná knížecí cesta 🙏

TUFTWEAR IS PRESENT DURING THE EUROPEAN ROWING CHAMPIONSHIPS!
Please visit our stand behind the goal tower to get that bamboo feeling!
www.tuftwear.cz

Onďej Synek
Tato stránka se mi už líbí · 26 květen · Upraveno · €

Visit my and Oľavs wife at Tuft wear tent behind the grand stand at Racice and look on bamboo products!!! 🙏
Or just keep fingers crossed for us 🙏 thanks. You can also visit Alivictus Point or GoGEN. Zobrazit překlad

To se mi líbí · Komentář · Sdílet

Štěpán Štěpán a 112 dalších · Chronologicky

1 sdílení · 2 komentářů

Ricardo Corleone Done
Zobrazit překlad
To se mi líbí · Odpověď · 3 · 26 květen v 18:43

Chose De Bulva Tuft wear should release Synek Collection when he wins ME. Tanga style underwear would sale very well.
Tuft nosit by měla zvolnit synek sbírku, když vyhraje mě. Tanga slyj spodní prádlo by prodej velmi dobře.
Automaticky přeloženo
To se mi líbí · Odpověď · 2 · 26 květen v 19:55

Napřítel komaxax

Tomas Babek
2 hod · €

Všechny Vás zdravím. Mám za sebou první závody na svém železném speciálu. Byl to pro mě křest ohněm. První den tournamentu, jsem se ocitnul v japonské pasti obklopen osmi Japonci, po několika pokusech bariéru prorazit, jsem dostal brutální nhlavčku a již jsem s tím nedokázal nic udělat, takže jsem se nedostal do semifinále. Další den v malém semifinále jsem byl 3. A další den v malém finále se mi v hustém dešti a větru 3,5 m/s podařilo vyhrát. Zde se můžete podívat na tento šílený závod na otevřené dráze v hustém dešti - jedu v oranžovém. Zítřka odjízím na další tournament, jsem již poučen z minulého, tak snad se bude dařit lépe 🙏

Czech pair Lukáš Helešic & Jakub Podrazil
26 června v 21:31 · €

Dneska jsme se byli požáané vyjít na paintballu. Pár raněných bylo, ale jako správní hrdinové jsme všechny jsme zachránili 🙏 Ted už budeme energii šetřit, v pátek nás čeká listrovní ČR v Račicích a tam j budeme potřebovat 🙏
ČEZ losem Česká pošta České vestování / Czech Rowing Český olympijský tým ASC Dukla

Unreals deni na podporu psici unuwa kyn super 🙏
#charity #running #dogs #prague #stromovka #sunday #sun #people #fun

To se mi líbí · Komentář · Sdílet

353 · Chronologicky

2 sdílení · 6 komentářů

Sabča Vinterová hned bych si toho pejška scála, kdybych mohla
To se mi líbí · Odpověď · 1 · 21 květen v 16:25

Věra Lehká Davide díky že podporujete i tuto akci. Bohužel jsou psi útulky přeplněné pejsky od "nebezpečných" majitelů. Ten pejsek se cítí ve vaší společnosti určitě dobře. Je to krásná fotka.
To se mi líbí · Odpověď · 1 · 21 květen v 16:51

Marie Odehnalová V našem podání to byla procházka pro útulky, ale aice nezámata. Bylo to super jako minulý rok.
To se mi líbí · Odpověď · 2 · 21 květen v 17:26

Serka Mosaic Creation Davide slivky
To se mi líbí · Odpověď · 1 · 21 květen v 19:44

Aneta Šmídková A v srpnu počta v Račicích na MS s kajatem?? 🙏

Sportovci ASC DUKLA na ARMY dnu na FLOŘE 26. 4. 2017

Estéř Ledecká, Imrich Bugár, brigádní generálka Lenka Šmerdová (tady ještě plk.), prap. Josef Dostál, prap. Pavel Maslák, Václav Kolář, Jiří Ježek, Jan Sychta, nrtm. Marek Šindler, nrtm. Jonáš Kašpar, npor. Lukáš Kvapil